

Dvojka

Prosinec 2019 1. číslo

Zajímavosti o vesmíru,
astronatech a ještě mnohem
více!

OBSAH

OBSAH	- 2 -
MLADÝ ZDRAVOTNÍK	- 3 -
AGILITY – MŮJ PES	- 4 -
VLADIMÍR REMEK	- 6 -
PRVNÍ ZVÍŘE VE VESMÍRU	- 8 -
JURIJ GAGARIN	- 10 -
PRVNÍ PŘISTÁNÍ NA MĚSÍCI	- 12 -
VESMÍR PŘED 50 LETY	- 14 -
VÁNOČNÍ KOMETA	- 16 -
KAREL GOTT	- 17 -
30 LET SVOBODY	- 20 -
HORSKÁ LÁSKA	- 23 -

Titulní stránku nakreslila Karolína Kysilková, VIII. B.

*Šéfredaktorky: Krušinová Štěpánka IX. B,
Berenika Fabienne Novotná, Ema Alexandrová, Marie Havlíčková,
VIII. B*

*Redaktoři: Břicháč Adam, Hlebová Nella, Kaprálek Tomáš,
Kout Ondřej, Arnet Šimon, Sajverová Adéla, Pecinová Michaela,
Vejvodová Zuzana, Šustrová Barbora, Nováková Anežka,
Kronus Filip, Hanzálek Petr, Tichý Ondřej*

Mladý zdravotník

25. 4. 2019 proběhla soutěž Mladý zdravotník. 2. základní škola se umístila na 1. místě. 1. místo obsadil tým 1. stupně: Tomáš Kaprálek, Jiří Král, Adam Břicháč, Adéla Sajverová, Nella Hlebová a Filip Kronus (pozn. red.: Nyní již žáci 6. ročníku.)

Cílem soutěže není výhra, ale naučit se první pomoc. Člověk nikdy neví, kdy ji bude potřebovat. Tým se snažil a takhle skvělý výsledek byl na 5. třídu opravdu velký úspěch. Na soutěži byl například epileptický záchvat, tepenné krvácení nebo utonutí.

Tomáš Kaprálek, VI. A

nakreslil Adam Břicháč, VI. A

Agility – Můj pes

Agility je sport pro psy. Můj pes je malý, a proto může skákat jen přes překážky s nižší výškou. Ty jsou odstupňovány označením „S“, to je nejmenší velikost překážky, „M“ – medium – a „L“, největší výška. K agility je dobré mít správné vybavení: tunel, skočky (překážky), slalomové tyče, áčko, kladinu, ledvinku, pamlsky atd.

Myslím, že si to dokáže představit každý. Také je dobré znát alespoň nějaká ta pravidla. Třeba, že pes běhá vždy bez vodítka, hračky nebo pamlsku. V agility jde o rychlost a i o přesnost, psovod se nedotýká ani psa ani překážek. V důsledku toho jsou ovládací prvky obsluhy omezeny na hlas, pohyb a různé signály těla, které vyžadují výjimečný trénink zvířete a koordinaci mezi psem a psovodem.

Základní pravidla soutěže jsou také důležitá! Vzhledem k tomu, že každá dráha je jiná, je psovodům povolena krátká procházka před zahájením závodu. Během této doby mohou všichni psovodi chodit nebo běhat po hřišti bez psů, zjišťovat, jak se mohou nejlépe postavit a vést své psy, aby co nejpřesněji a nejrychleji zvládli projít celou dráhou. Psovod má tendenci chodit po cestě, která je značně odlišná od cesty psa, takže psovod může někdy strávit poměrně dlouhý čas plánováním nejrychlejší trasy pro psa i pro sebe.

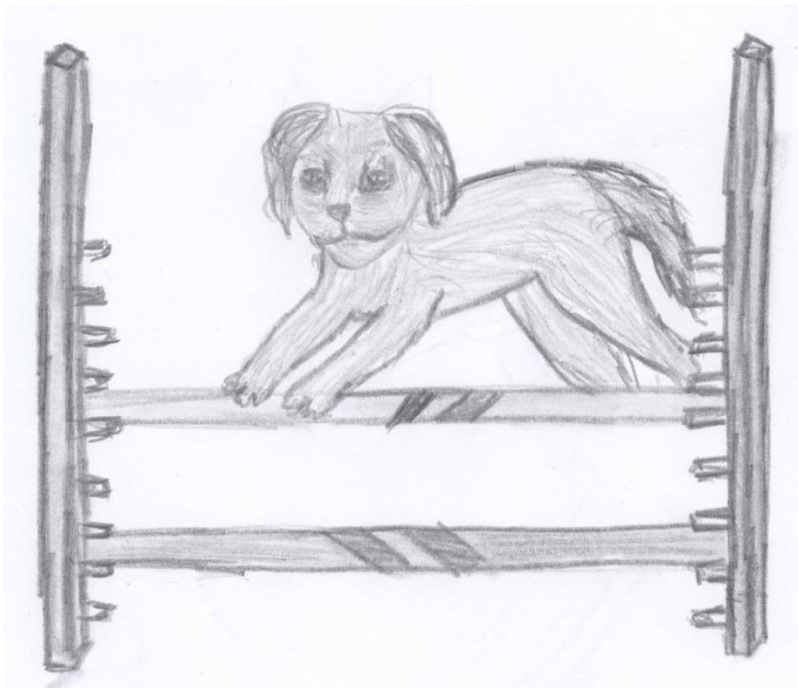
Abychom se to všechno nemuseli učit sami, je docela výhodné najít si někoho, kdo vám bude ve trénincích pomáhat. Oslovit můžete například nějaký psí klub nebo

cvičák. Je to výhodné v tom, že vám zkušení lektoři se vším pomohou.

Pokud máte pejska, určitě se neváhejte do této společné aktivity pustit.

Nella Hlebová, VI. B

nakreslila Karolína Kysilková, VIII. B

Vladimír Remek

V první polovině roku 1976 nabídl Sovětský svaz zemím sdruženým v programu výzkumu vesmíru Interkosmos účast v pilotovaných kosmických letech. V Praze probíhal výběr od června 1976. Z pilotů vojenského letectva bylo na základě pravidelných každoročních prohlídek vybráno 24 kandidátů, včetně Vladimíra Remka.

Při dalších testech měl výborné výsledky – při práci pod časovým tlakem, při zátěži, při testech orgánu rovnováhy, trpěl však rýmou a nadváhou – musel shodit 12 kg. Postupně se počet kandidátů snížil na 8 a pak na čtyři – Ladislava Klímu, Oldřicha Pelčáka, Vladimíra Remka a Michala Vondrouška. Po dalším kole testů už ve Středisku přípravy kosmonautů J. A. Gagarina v Hvězdném městečku zůstali Remek a Pelčák. V listopadu 1976 byl Remek povýšen na kapitána.

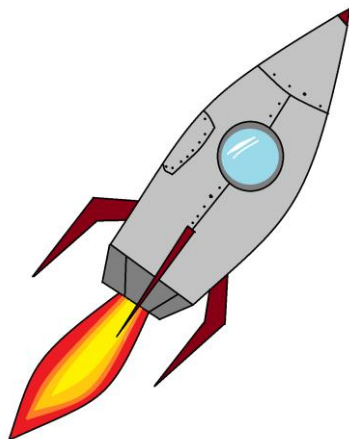
Vladimír Remek, jediný československý kosmonaut, provedl během pobytu ve vesmíru řadu experimentů připravených československými vědci. Kosmická loď s Vladimírem Remkem na palubě měla původně odstartovat v symbolický den 25. února, tedy výročí takzvaného Vítězného února, což bylo důležité pro tehdejší vládnoucí Komunistickou stranu Československa. Kvůli technickým problémům se však od kosmodromu v kazašské stepi odlepila 2. března 1978.

Po startu pak zamířila k orbitálnímu komplexu Saljut, na němž kosmonauti strávili osm dní vyplněných prací, ale i televizním přenosem. Na Zemi se první mezinárodní

vesmírná posádka vrátila 10. března 1978. Remek ve vesmíru strávil 7 dní, 22 hodin a 18 minut.

Filip Kronus, VI. A

nakreslili Filip Kronus, VI. A, Ondřej Kout, VII. B

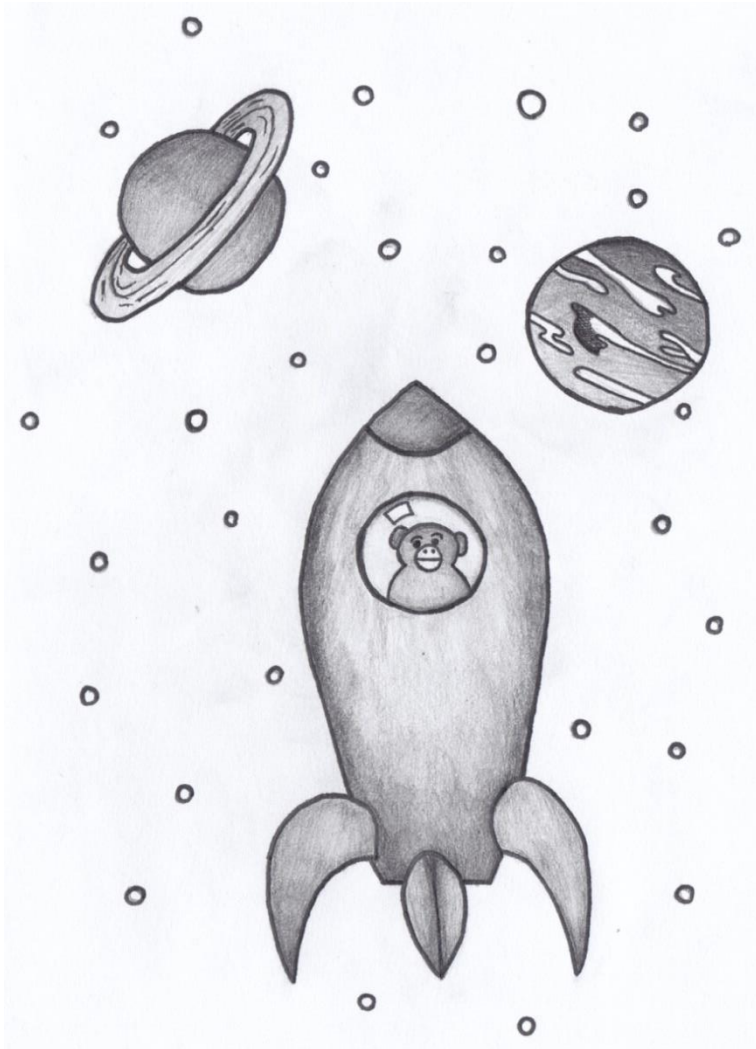
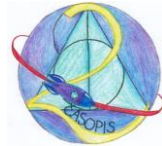
První zvíře ve vesmíru

Někteří si myslí, že prvním zvířetem ve vesmíru byla fenka Lajka. To ale není tak úplně pravda. Striktně vzato byly prvními živými tvory ve vesmíru mušky octomilky na palubě americké kosmické lodi V-2, které se do výšky 101 km nad zemí vznesly deset let před Lajkou. Jenže octomilky se těžko pojmenovávají a nejsou zdaleka tak hezké jako psi, takže se na ně rychle zapomnělo.

Před Lajkou se ovšem do vesmíru podívali ještě šimpanzi, vyslaní Američany, a sovětští psi. Jenže ti zase nedoletěli až na oběžnou dráhu, takže se ani jim nedostalo té cti zapsat se do historie kosmonautiky.

Prvenství tak bylo přiřknuto feně Lajce, kterou vynesl do kosmu sovětský Sputnik 2. Lajka byla pouliční voříšek, jako ostatně všichni členové sovětského zvířecího vesmírného programu. Lajka si prošla velmi drsným tréninkem. A 3. listopadu 1957 úspěšně odstartovala z kosmodromu Bajkonur do kosmu. Jenže tím veškeré plány skončily. Vystresované zvíře se nechtělo uklidnit, navíc se v kabině porouchal ventilátor, a tak elektrodami oblepená Lajka zemřela už po několika hodinách stresem, strachem a vedrem. Chudák Lajka.

Nella Hlebová, VI. B

nakreslila Anežka Nováková, VII. B

Jurij Gagarin

Jurij Alexejevič Gagarin se narodil 9. března 1934 ve vesnici Klušino ve Smolenské oblasti. Jeho rodiče pracovali v kolchozu, což bylo zemědělské družstvo. Otec byl tesař a truhlář, matka byla dojičkou. Jurij studoval na Saratovské průmyslové škole. V říjnu 1954 ho přijali v saratovském aeroklubu, od jara 1955 už Gagarin letěl na Jaku-18. Na konci studia, 27. října 1957, se oženil se zdravotnicí Valentinou Ivanovnou Gorjačevovou a měli spolu dvě děti.

V roce 1960 se dostal mezi 20 budoucích kosmonautů. Jeden rok procházel těžkým výcvikem. V den startu byla příprava na první let do vesmíru zdlouhavá, proto mu řídicí centrum pouštělo do sluchátka písničky. Jurij dlouhé čekání zvládl a nakonec dne 12. dubna 1961 odstartovali v kosmické lodi Vostok 1 z kosmodromu Bajkonur v Kazachstánu.

Lod' letěla automaticky a kosmonauti udržovali po celou dobu letu spojení se střediskem. Let trval 108 minut, zhruba 60 minut po startu se Gagarin začal chystat na přistání. Během návratu nastaly drobné komplikace, kvůli kterým přistál někde jinde než na plánovaném místě. On sám přistál vedle kabiny s padákem. Jeho oblet Země byl díky závěrečné odchylce při přistání neúplný. Stal se také na dlouhou dobu nejkratším orbitálním letem.

Po letu pronesl:

„Když jsem v kosmické lodi obletěl Zemi, viděl jsem, jak je naše planeta krásná. Lidé, chraňme

a rozmnožujme tuto krásu, ale neničme ji!“

Rázem se stal nejslavnějším člověkem na Zemi
a jeho první zahraniční cesta vedla do Prahy.

Šimon Arnet, VIII. A

nakreslila Adéla Sajverová, VI. B

První přistání na Měsíci

Vesmír je obrovské místo a někteří tvrdí, že je i nekonečný a my lidé jsme v něm jako malá třešnička na obrovském dortu. Ale i my lidé už jsme byli ve vesmíru. A to hned několikrát. Třeba na Měsíci. Už dvanáct lidí se dotklo jeho povrchu.

Nejznámější jsou Neil Armstrong a Buzz Aldrin v raketě Saturn V. Byli také prvními lidmi, kteří zanechali otisk své boty na měsíčním povrchu.

Cíl mise

Hlavním cílem letu Apolla 11 bylo doletět k Měsíci, přistát na jeho povrchu a bezpečně se vrátit na Zemi. Posádka dostala i několik vedlejších úkolů. Přivést vzorky měsíčního materiálu, umístit na povrchu Měsíce televizní kameru a uskutečnit několik vědeckých experimentů.

Výstup na povrch Měsíce

Ve 2:39 21. července 1969 otevřel Neil Armstrong průlez, vylezl ven a ve 2:51 začal sestupovat po žebříku na povrch Měsíce.

Během sestupu po devítischodovém žebříku zatahl Armstrong za ovladač, aby vyklopil oddíl s vybavením složený na boku lunárního modulu a aktivoval v něm umístěnou televizní kameru. Po popisu povrchu – „Vypadá jako velmi, velmi jemně zrnitý... je to skoro prach“ – sestoupil Neil Armstrong ze žebříku lunárního modulu a jako první člověk v historii vkročil do jiného světa.

Dne 21. července 1969 ve 2:56, šest a půl hodiny po přistání, vkročil na povrch Měsíce a pronesl památnou větu:

„That’s one small step for man – one giant leap for man kind.“

„Je to malý krok pro člověka – velký skok pro lidstvo.“

A tento den, 21. července, přistál člověk poprvé na Měsíci.

Zajímavosti

A na závěr tu máme pár zajímavostí.

Při letu k Měsíci a zpět poslouchali astronauti ve volných chvílích hudbu.

V době, kdy posádka Apolla 11 pobývala na Měsíci, se na jeho povrch zřítily neúspěšná sovětská sonda Luna 15. Byla to součást závodů o dosažení Měsíce. Úkolem sondy bylo donést na Zemi vzorky z povrchu dřívě, než se to podaří Američanům.

Replika stopy, kterou na Měsíci zanechal Neil Armstrong, je umístěná v Tranquility Parku v Houstonu. Park byl slavnostně otevřen v roce 1979 u příležitosti 10. výročí prvního přistání na Měsíci.

Ondřej Kout, VI. B

nakreslila Kateřina Líbalová, VIII. B

Vesmír před 50 lety

Apollo 11 byl americký pilotovaný kosmický let programu Apollo, během něhož 20. července 1969 lidé poprvé stanuli na povrchu Měsíce.

Trojici astronautů – velitele Neila Armstronga, pilota lunárního modulu Edwina „Buzze“ Aldrina a pilota velitelského modulu Michaela Collinse – vynesla v kosmické lodi Apollo 11 16. července 1969 raketa Saturn V na oběžnou dráhu Země.

V programu Apollo to byl pátý pilotovaný let a třetí let k Měsíci. O tři dny později, 19. července, přiletěli na oběžnou dráhu Měsíce.

Dne 20. července 1969 se Armstrong a Aldrin z lunárního modulu spustili na povrch Měsíce a ve 20:17:40 UTC přistáli v Moři klidu. O šest hodin později vstoupil Armstrong jako první člověk na povrch Měsíce.

Společně s Aldrinem během dvou a půlhodinové vycházky nasbírali 22 kg měsíčních hornin a po 21 hodinách a 31 minutách pobytu na povrchu odstartovali zpět ke Collinsovi, který zatím čekal ve velitelském modulu na oběžné dráze Měsíce. Po spojení s velitelským modulem se všichni vydali na zpáteční cestu k Zemi.

Přistáli v Tichém oceánu 24. července 1969.

Dosažením povrchu Měsíce posádka Apolla 11 splnila cíl vyhlášený 25. května 1961 prezidentem USA Johnem F. Kennedym. Do konce dekády stanout na povrchu Měsíce a bezpečně se vrátit na Zemi.

Ema Alexandrová, VIII. B

nakreslila Berenika Fabienne Novotná, VIII. B

Vánoční kometa

Vánoce. Svátek a den, ve kterém ho slavíme, už nám pomalinku klepe na dveře a přináší nám vánoční náladu a radost. Určitě všichni známe ten příběh. Příběh o Ježíšovi, neboli o dárci radosti a štěstí. Avšak když se řekne kometa, myslím si, že se skoro všem právě vybaví jak ten dárcce a jeho příběh, tak i samotné Vánoce. Možná se vám vybaví i ta hvězda, která, když padá ze třpytivé oblohy na zem, nám může splnit i nějaké to přání. Ale píší „skoro“, protože někteří si mohou pod kometou představit něco vesmírného. Tak se tedy podíváme na vesmírnou vánoční kometu nad Betlémem.

Co jsou tedy ty komety? Komety jsou malá tělesa sluneční soustavy tvořená ledem a prachem. Ne náhodou se často přirovnávají ke špinavým sněhovým koulím.

Vánoční kometa je symbol provázející tyto svátky už staletí. Podle legendy se zjevila při narození Ježíše Krista, aby mudrcům zvěstovala, že Mesiáš (Spasitel, tj. zachránce světa; pozn. red.), jehož příchod dlouho očekávají, je již na světě. Tato kometa se může zjevit i ve Štědrý den. Letošní Štědrý den se bude muset obejít bez komety, to ale zdaleka neznamená, že noční obloha nebude zajímavá.

Komety svým zjevením děsí i udivují lidstvo už tisíce let. Nejznámější kometou je třeba kometa Halleyova.

Berenika Fabienne Novotná, VIII. B

Karel Gott

1. Kde bydlel?

- a) na Bertramce
- b) v Jevanech
- c) v Americe

2. Kolik měl Karel Gott manželek?

- a) 1
- b) 2
- c) 4

3. Kde a kdy se narodil?

- a) 8. srpna 1938, Praha
- b) 12. září 1940, Brno
- c) 14. července 1939, Plzeň

4. Kolik měl Karel Gott dětí?

- a) 3
- b) 4
- c) 5

5. Jak se jmenují jeho děti?

- a) Jana, Nella, Charlotte Ella, Dominika
- b) Dominika, Lucie, Nella, Charlotte Ella
- c) Adéla, Lucie, Monika, Nella

6. Kolik mu bylo let, když zemřel?

- a) 80
- b) 79
- c) 85

7. Kolik získal slaviců do roku 2018?

- a) 20
- b) 31
- c) 42

8. V jakých všech zemích byl oblíbený?

- a) Česká republika, Slovensko
- b) v zemích Evropy
- c) v Evropě i mimo ni

9. V jakých jazycích zpíval?

- a) česky, anglicky, francouzsky, španělsky
- b) česky, německy, italsky, anglicky, rusky
- c) česky, italsky, maďarsky, polsky, slovensky

10. Jaké bylo jeho původní povolání?

- a) zpěvák
- b) elektromontér
- c) malíř

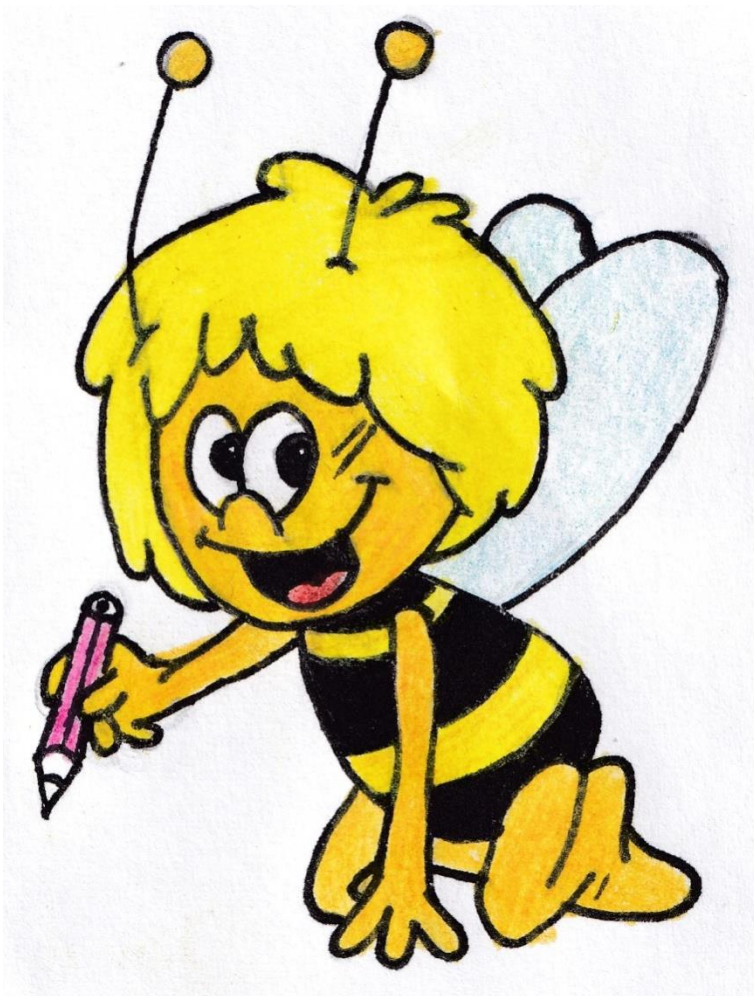
Michaela Pecinová, VII. B

Sofie Herdová, VII. B

Zuzana Vejvodová, VII. B

Anežka Nováková, VII. B

Barbora Šustrová, VII. B

nakreslila Anežka Nováková, VII. B

30 let svobody

17. listopadu 1989 – sametová revoluce

Určitě jste už zaslechli, že se slavilo 30 let od sametové revoluce, kdy lidé v čele se studenty ukázali, že se přestávají bát! Zeptali jsme se tedy učitelů a některých žáků na tři otázky, které mají co dočinění se svobodou v naší republice.

1. **Co je pro Vás svoboda?**
2. **Co máte rád/a na dnešní době?**
3. **Co si myslíte, že bude za 30 let?**

paní uč. Hradecká

1. Můžu říkat, co chci, můžu cestovat, kam chci.
2. Mám ráda možnosti, které nám dává.
3. Mám strach z ekonomické krize, která by mohla způsobit, že se lidé budou mít hůře než dnes.

paní uč. Kárová

1. Svoboda pro mě znamená být a fungovat v rámci přírodních zákonů a vlastně i mimo ně.
2. Můžu být denně ve styku s přáteli, kteří žijí na druhém konci světa a sdílet s nimi každodenní radosti a starosti.
3. Doufám, že za 30 let bude moje generace spokojenými a zajištěnými důchodci.

pan uč. Škarvada

1. Nikdo nám do ničeho nemluví, nerozkazuje. Můžu si dělat, co chci.
2. Možnost cestovat!

-
3. Myslím si, že to bude lepší a lepší.

Karolína, žákyně VIII. B

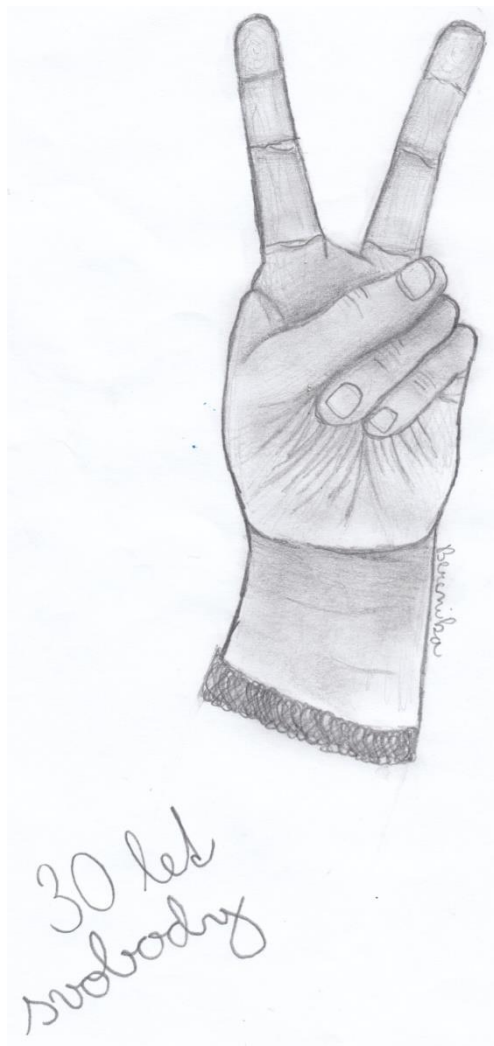
1. Člověk je volný, nic ho neomezuje, může dělat, co chce.
2. Dostupnost všeho (jídlo, oblečení, atd.) a možnost cestovat.
3. Budou ještě horší vynálezy (přesněji zbraně). Mezi lidmi bude ještě větší nenávisť a sociální sítě ovládnou svět.

paní uč. Kroupová

1. Mohu cestovat tam, kam bych chtěla.
2. Svoboda volného projevu, i když občas někdo říká jen bláboly.
3. Prales/džungle.

pan uč. Zoubek

1. Svoboda je pro mě hodnota, která člověku umožňuje žít důstojně, bez strachu před pronásledováním za svou představu světa, za své názory, která člověku umožňuje sebrat se a jet na sever, na jih, na východ i na západ a která samozřejmě člověka vede k osobní zodpovědnosti vůči sobě samému i vůči druhým, k zodpovědnosti za svůj rozvoj, nejen rozumový, ale i citový, bez něhož by tohle všechno nebylo možné.
2. Pestrá škála možností a výběru všeho druhu.
3. To si netroufnu posoudit, ale přál bych si, abychom jako státy byli ve světě více vidět.

nakreslila Berenika Fabienne Novotná, VIII. B

Horská láska

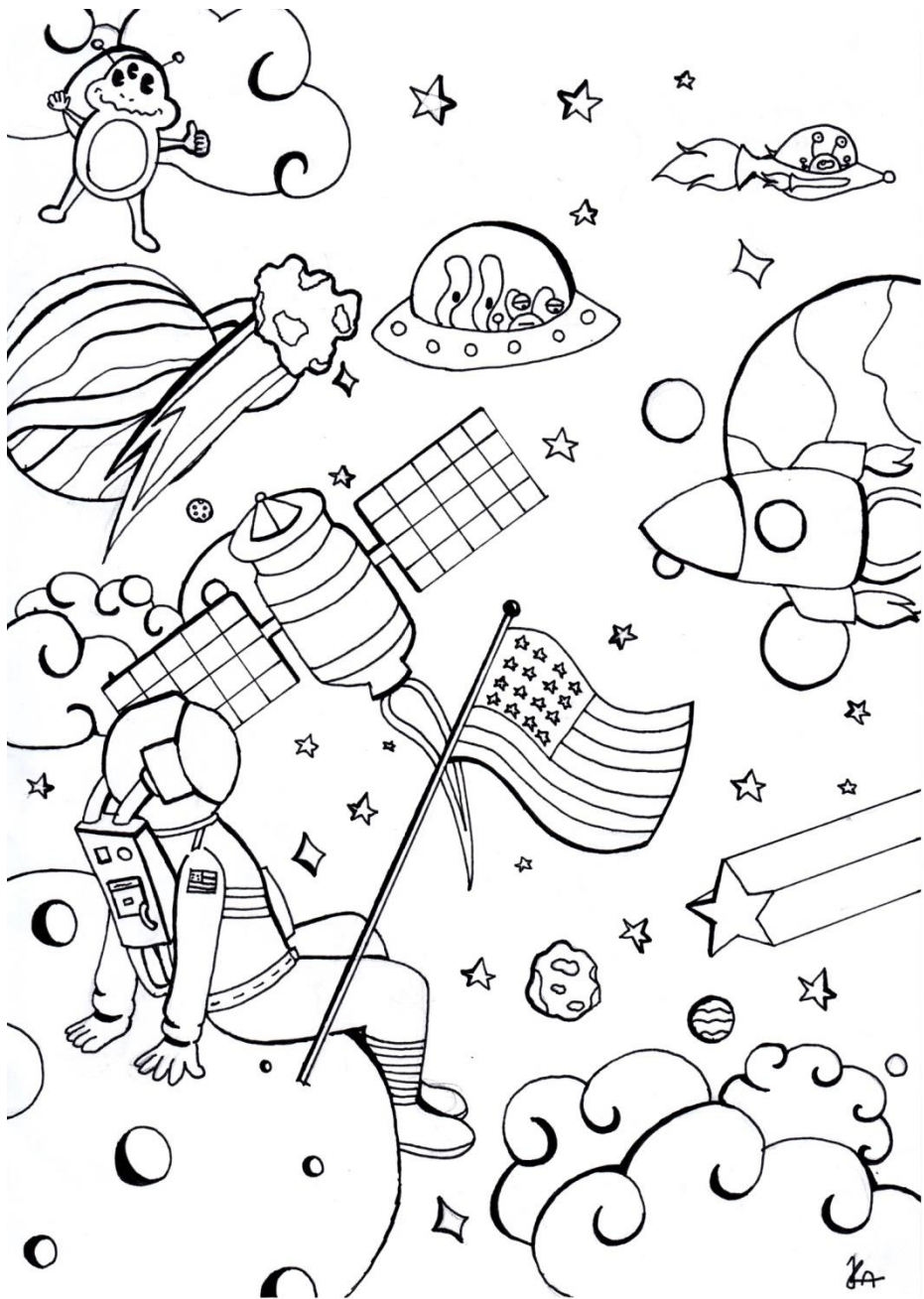
Vysoké hory v Americe
líbily se mi nejvíce.
V horách jsem našel krásku
vyznal jsem ji převelikou lásku.

Koupil jsem jí růžový květ,
ale jak moc nespravedlivý je svět,
když jsem se vrátil, doma už není,
roztrhal jsem květ, srdce mé brečí.

Od té doby v lese temna bloudím,
mé kamenné srdce se nezmění,
Pořád v dálce krásku vidím,
její lásku pořád cítím.

Šimon Arnet, Petr Hanzálek, Ondřej Tichý; VIII. A

obrázek na poslední straně nakreslila Kamila Břízová, VI. B

KA